

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішенням Комітету
від « 15 » липня 2020 року
(протокол № 42)

**Звіт про роботу
Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та
захисту прав ветеранів за період роботи третьої сесії
Верховної Ради України дев'ятого скликання**

Відповідно до Закону України «Про комітети Верховної Ради України» діяльність членів Комітету за період третьої сесії Верховної Ради України ІХ скликання (лютий - липень 2020 року) була спрямована на здійснення законопроектної роботи, підготовки і попереднього розгляду питань, віднесених до повноважень Верховної Ради України, виконання організаційної та контрольної функцій.

Протягом звітного періоду членами Комітету та працівниками його секретаріату було здійснено роботу з підготовки і проведення 18 засідань Комітету, 1 спільного засідання із Комітетом з питань освіти, науки та інновацій, 2 слухань у Комітеті, 6 засідань «круглих столів».

На засіданнях Комітету розглянуто 202 питання. Зокрема, розглянуто та прийнято рішення по 168 законопроектах, із них 108 законопроектів, з опрацювання яких Комітет визначено головним. Комітетом підготовлено та направлено для розгляду Верховною Радою України 44 законопроекти.

Основна робота Комітету була зосереджена на здійсненні законопроектної функції, зокрема, щодо попереднього розгляду та підготовки висновків і пропозицій до законопроектів, які належать до предметів відання Комітету. При цьому, з метою прийняття членами Комітету об'єктивних рішень широко практикувалися звернення до державних органів, наукових установ та громадських об'єднань, об'єднань організацій роботодавців і профспілок для отримання зауважень і пропозицій стосовно законопроектів, а також залучення їх представників до участі в засіданнях Комітету.

Для опрацювання законопроектів до другого читання створювалися робочі групи, до складу яких входили не тільки народні депутати України, а й представники державних органів, об'єднань профспілок і об'єднань організацій роботодавців, громадських об'єднань, фахівці науково-дослідних інститутів, експерти.

Впродовж третьої сесії Верховною Радою України прийнято 1 Закон України та 3 Постанови Верховної Ради України, підготовлені Комітетом для розгляду:

2 червня 2020 р. прийнято Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення соціальних гарантій для окремих категорій осіб» № 646-IX *(поданий Кабінетом Міністрів України як проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України реєстр. № 2494).*

Закон передбачає збільшення розміру допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, яка призначається відповідно до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми», з 2 до 2,5 прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, а на дітей з інвалідністю - до 3,5 прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

При визначенні права на призначення допомоги на дітей одиноким матерям відповідно до цього Закону застосовуватимуться умови, встановлені для призначення державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Законом розширено коло осіб, які матимуть право на призначення державної соціальної допомоги на догляд відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю», також одинокими особами, які досягли 80-річного віку, та які за висновком лікарсько-консультативної комісії потребують постійного стороннього догляду і одержують пенсію відповідно до законів України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» або «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб». Державна соціальна допомога на догляд таким особам призначатиметься у розмірі 40 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, за рахунок коштів Державного бюджету України.

Законом встановлено допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» на здобуття економічної самостійності малозабезпеченій сім'ї, яка надається у вигляді одноразової безвідсоткової поворотної фінансової допомоги непрацюючій працездатній особі з числа членів малозабезпеченої сім'ї для організації підприємницької діяльності та виведення сім'ї з бідності. Порядок надання такої допомоги, її розмір та умови повернення визначатиме Кабінет Міністрів України. При цьому, непрацюючою працездатною особою визнаватиметься особа працездатного віку з числа членів малозабезпеченої сім'ї, яка за станом здоров'я здатна до активної праці і не працює, не служить, не здобуває освіти за денною формою у закладах повної загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої освіти.

Також передбачено, що порядок призначення, умови виплати та підстави для припинення виплати державної соціальної допомоги, перелік документів, необхідних для призначення допомоги малозабезпеченим сім'ям та особам з

інвалідністю з дитинства і дітям з інвалідністю, встановлюватиметься Кабінетом Міністрів України.

Законом внесено зміни до Закону України «Про зайнятість населення», якими розширено коло осіб, які потребують додаткового сприяння у працевлаштуванні, зокрема, доповнено цей перелік непрацюючими працездатними особами з числа членів малозабезпечених сімей, які отримують державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям. Водночас, розширено перелік заходів щодо сприяння зайнятості населення, який доповнено пунктом щодо активізації та інтеграції на ринок праці непрацюючих працездатних осіб з числа членів малозабезпечених сімей.

4 лютого 2020 р. прийнято Постанову «Про проведення парламентських слухань на тему: «Чорнобильська катастрофа. Стан соціальної захищеності постраждалих осіб та актуальні завдання подолання наслідків» № 499-ІХ (подана народними депутатами України – членами Комітету Третяковою Г.М. та іншими як проект Постанови реєстр. № 2622).

19 травня 2020 р. прийнято Постанову Верховної Ради України «Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Проблеми формування прожиткового мінімуму в Україні» № 620-ІХ (подана народними депутатами України – членами Комітету Третяковою Г.М. та іншими як проект Постанови реєстр. № 2789).

У зазначених Рекомендаціях викладено аналіз основних проблемних питань формування прожиткового мінімуму та напрацьовані завдання щодо вирішення окреслених проблем з метою забезпечення оптимального балансу між фінансовими можливостями держави та потребами людини як повноцінного члена суспільства, зокрема, рекомендовано Кабінету Міністрів України:

1. Створити Міжвідомчу робочу групу (з обов'язковим представництвом сторін соціального діалогу, громадськості та науковців) з розробки вдосконаленої методології визначення прожиткового мінімуму з урахуванням міжнародних стандартів та досвіду розвинутих країн з подальшим внесенням відповідного законопроекту на розгляд Верховної Ради України.

2. Здійснити заходи щодо наближення у 2020 році розміру прожиткового мінімуму до його реальної величини з урахуванням оновлених наборів продуктів харчування, непродовольчих товарів і послуг.

3. Забезпечити розроблення та внесення на розгляд Верховної Ради України законопроектів щодо вилучення із законодавчих актів України показника «рівень забезпечення прожиткового мінімуму» як такого, що не відповідає Конституції України.

4. Забезпечити внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 24 вересня 1999 року № 1767 «Про науково-громадську експертизу

набору продуктів харчування, набору непродовольчих товарів і набору послуг для встановлення прожиткового мінімуму» щодо обов'язкового включення до складу комісії представників громадянського суспільства та наукових експертів.

5. Забезпечити опрацювання питання щодо:

заміни прожиткового мінімуму для працездатних осіб на мінімальну заробітну плату для визначення посадових окладів та заробітної плати працівників з урахуванням провідних міжнародних практик, забезпечити підготовку відповідного проекту законодавчого акта та внесення його на розгляд Верховної Ради України;

встановлення неоподаткованого мінімуму доходів громадян на рівні прожиткового мінімуму, затвердженого у Законі України про Державний бюджет України на відповідний рік, з подальшою підготовкою відповідного проекту законодавчого акта та внесення його на розгляд Верховної Ради України.

6. Провести аудит усіх соціальних виплат, що розраховуються на основі прожиткового мінімуму, затвердженого у Законі України «Про Державний бюджет України на 2020 рік», з метою з'ясування обсягів бюджетних видатків на їх фінансування з конкретизацією за кожним видом соціальної виплати та за кожною категорією громадян - отримувачів таких виплат, поінформувати про результати Верховну Раду України до 3 серпня 2020 року.

16 червня 2020 р. прийнято Постанову Верховної Ради України «Про недопущення зупинення функціонування госпіталів ветеранів війни під час запровадження другого етапу медичної реформи» № 706-ІХ (подана народним депутатом України Зінкевич Я.В. та іншими народними депутатами України як проект Постанови реєстр. № 3235).

Постанова передбачає відтермінування переходу на нову систему фінансування госпіталів ветеранів війни через Національну службу здоров'я України на один рік. Крім того, відповідно до Постанови зберігається усталений порядок фінансування госпіталів для ветеранів війни шляхом передачі субвенції з Державного бюджету через Міністерство охорони здоров'я України.

Поряд із цим Верховною Радою України прийнято за основу та готуються Комітетом до другого читання 3 законопроекти:

- про внесення змін до статті 73 Кодексу законів про працю України (поданий народним депутатом України Бардіною М.О. (реєстр. 2325).

Законопроектом вноситься зміна до статті 73 Кодексу законів про працю України, якою пропонується назву державного свята «День захисника України» замінити на «День захисників України».

На думку автора, реалізація положень законопроекту дасть змогу відобразити роль як чоловіків так і жінок у боротьбі за незалежність і територіальну цілісність України та сприятиме забезпеченню гендерної рівності жінок і чоловіків у військових справах.

- про захист трудових мігрантів та боротьбу з шахрайством у працевлаштуванні за кордон (поданий народним депутатом України Третяковою Г.М. та іншими народними депутатами України (реєстр. 2365).

Законопроектом пропонується відмінити такий вид ліцензування, як надання послуг з посередництва у працевлаштуванні за кордоном, та встановити, що діяльність суб'єктів господарювання з посередництва у працевлаштуванні за кордоном здійснюватиметься за декларативним принципом на підставі зовнішньоекономічного договору (контракту) про надання посередницьких послуг у сфері працевлаштування укладеного з іноземним суб'єктом господарювання, який ведеться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Крім того, пропонується заборонити суб'єктам господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні за кордоном, отримувати від громадян, яким надано зазначені послуги, гонорари, комісійні та інші винагороди, а також встановити адміністративну відповідальність за порушення законодавства про діяльність суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні.

- про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо соціального захисту населення в період карантину, пов'язаного з запобіганням виникнення і поширення коронавірусної хвороби (COVID-19)» (поданий народним депутатом України Третяковою Г.М. (реєстр. 3486).

Законопроектом вносяться зміни до Закону України «Про зайнятість населення», Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» та «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні».

Запропоновані зміни спрямовані на забезпечення соціального захисту населення, яке може постраждати від наслідків поширення коронавірусної хвороби (COVID-19), зокрема:

не залежно від замкнутості циклу виробництва на підприємстві та етапів технологічного процесу, пропонується надати застрахованим особам у разі втрати ними частини заробітної плати внаслідок вимушеного скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції без припинення трудових відносин;

привести у відповідність строки, у які роботодавці повідомляють відповідний територіальний центр зайнятості, про заплановане масове вивільнення працівників;

врегулювати питання щодо надання ваучерів особам, звільненим з військової служби після участі у проведенні АТО/ООС без умови встановлення інвалідності;

дозволити головам сімейних фермерських господарств сплачувати єдиний соціальний внесок за себе та за членів сімейного фермерського господарства тощо.

Крім того, пропонується визначити, що кошти, які надійшли до державного бюджету від сплати адміністративно-господарських санкцій і пені, можуть використовуватись Фондом соціального захисту інвалідів для надання роботодавцям компенсацій, визначених у Законі України „Про зайнятість населення”, які забезпечують працевлаштування осіб з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних за направленням центрів зайнятості.

Крім того, впродовж третьої сесії Комітетом підготовлено та подано на розгляд Верховної Ради України такі законопроекти:

Для розгляду у другому читанні:

1. Проект Закону про внесення змін до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" щодо розвитку власної справи фізичною особою-підприємцем з інвалідністю, отриманою внаслідок поранення, контузії або каліцтва, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції (реєстр. № **0960**).

Законопроектом, прийнятим у першому питанні, пропонується надати фізичним особам – підприємцям з інвалідністю, яка отримана під час безпосередньої участі в АТО право на одержання безповоротної одноразової фінансової допомоги на розвиток власної справи за рахунок сум адміністративно-господарських санкцій і пені, що надійшли до державного бюджету і використовуються Фондом соціального захисту інвалідів.

Разом з тим, під час доопрацювання законопроекту Комітет прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України розповсюдити право на отримання вищевказаної допомоги на всіх осіб з інвалідністю.

У зв'язку із цим пропонується назву законопроекту викласти у такій редакції: «Про внесення змін до статті 20 Закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» щодо розвитку власної справи фізичною особою-підприємцем з інвалідністю».

2. Проект Закону про внесення змін до статті 3 Закону України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з

інвалідністю" щодо підвищення особам з інвалідністю з дитинства надбавки на догляд (реєстр. № **2031**).

Законопроектом передбачено підвищення соціального захисту осіб з інвалідністю з дитинства та дітей з інвалідністю. Законопроектом передбачено підвищити надбавку на догляд особам з інвалідністю з дитинства та на дітей з інвалідністю.

3. Проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо стабілізації функціонування системи загальнообов'язкового державного соціального страхування (реєстр. № **2275**).

Законопроектом вносяться зміни до Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, законів України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності», якими пропонується:

переглянути принципи формування правлінь фондів соціального страхування;

змінити представництво сторін соціального діалогу в правлінні Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування (десять представників держави та по чотири представники від застрахованих осіб і від роботодавців);

посилити державний контроль за діяльністю Фонду шляхом надання Кабінету Міністрів України функції призначення керівника виконавчої дирекції Фонду, а функції призначення заступників директора та керівників управлінь виконавчої дирекції Фонду надати директору виконавчої дирекції Фонду за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Крім того, проектом акта запропоновано внести зміни до Закону України «Про запобігання корупції» щодо поширення дії цього Закону на членів правлінь та посадових осіб виконавчих дирекцій фондів соціального страхування, а також встановлення обов'язку подання ними декларацій.

Для розгляду у першому читанні:

1. Проект Закону про надання допомоги в окремих районах Донецької та Луганської областей (реєстр. № **1091**), поданий народними депутатами України Новинським В. та іншими народними депутатами України.

Пропонується визначити «особливий порядок надання гуманітарної та благодійної допомоги тим набувачам, що її потребують і які перебувають на території Донецької та Луганської областей, на якій органи державної влади тимчасово не здійснюють або здійснюють не у повному обсязі свої повноваження, передбачені законодавством України (у подальшому – непідконтрольна територія)». Для цього, зокрема, встановлюється, зокрема:

можливість надання допомоги (благодійної та гуманітарної) як безпосередньо набувачам такої допомоги, так і за участю посередників (волонтерів, благодійних і громадських організацій та інших посередників, не заборонених законодавством України). Передбачається, що дія закону не поширюватиметься на допомогу (благодійну та гуманітарну), що надається з-за кордону. Крім цього, визначається порядок доставки благодійної та гуманітарної допомоги на непідконтрольну територію шляхом встановлення до осіб, що надають та доставляють таку допомогу, вимоги бути внесеними до переліку осіб, що здійснюють гуманітарну та\або благодійну допомогу на непідконтрольних територіях, а також запроваджується повідомний порядок ввезення на непідконтрольну територію кожного окремого вантажу, що складає гуманітарну та\або благодійну допомогу, та транспортних засобів і осіб, що здійснюють перевезення та супровід такої допомоги.

2. Проекти законів про внесення змін до статті 4 Закону України «Про прожитковий мінімум» щодо затвердження прожиткових мінімумів на рівні фактичного розміру (реєстр. № 1175), поданий народними депутатами України Тимошенко Ю. та іншими народними депутатами України; про внесення змін до статті 4 Закону України «Про прожитковий мінімум» (реєстр. № 1175-1), поданий народним депутатом України Папієвим М.; про внесення змін до Закону України «Про прожитковий мінімум» щодо встановлення прожиткового мінімуму на рівень, не нижчий рівня фактичного прожиткового мінімуму (реєстр. № 1175-2), поданий народними депутатами України Королевською Н. та Солодом Ю.; про внесення змін до Закону України «Про прожитковий мінімум» (реєстр. № 1175-3), поданий народними депутатами України Третьяковою Г. та іншими народними депутатами України.

Проектом Закону про внесення змін до статті 4 Закону України «Про прожитковий мінімум» щодо затвердження прожиткових мінімумів на рівні фактичного розміру (реєстр. № 1175) пропонується:

- встановити, що прожитковий мінімум на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення, щороку затверджується Верховною Радою України в Законі України про Державний бюджет України на кожний квартал відповідного року та не може бути меншим від прогнозного фактичного розміру прожиткового мінімуму. У випадку, якщо розмір фактичного прожиткового мінімуму протягом двох місяців перевищує затверджений розмір прожиткового мінімуму Кабінет Міністрів України подає на розгляд Верховної Ради України відповідні зміни до Закону України про державний бюджет на відповідний рік протягом одного тижня;

- доручити Кабінету Міністрів України невідкладно затвердити план заходів щодо недопущення укриття податків і зборів у тіньовому секторі економіки та в офшорних зонах.

Проектом Закону про внесення змін до статті 4 Закону України «Про прожитковий мінімум» (реєстр. № 1175-1) пропонується:

- у частині другій статті 4 Закону слово «партнерства» замінити словом «діалогу», що передбачає встановлення порядку проведення науково-громадської експертизи щодо розміру прожиткового мінімуму на принципах соціального діалогу, а не соціального партнерства, як зараз;

- встановити, що прожитковий мінімум на одну особу та/або окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення, за поданням Кабінету Міністрів України щороку затверджується Верховною Радою України окремим законом не пізніше 1 квітня року, що передує плановому і періодично переглядається разом з уточненням показників Державного бюджету України (зараз прожитковий мінімум встановлюється у законі про державний бюджет на відповідний рік).

Проектом Закону про внесення змін до Закону України «Про прожитковий мінімум» щодо встановлення прожиткового мінімуму на рівень, не нижчий рівня фактичного прожиткового мінімуму (реєстр. № 1175-2) пропонується:

- встановити, що набір продуктів харчування, набір непродовольчих товарів та набір послуг щороку затверджуються Кабінетом Міністрів України після проведення їх науково-громадської експертизи і до початку розгляду Верховною Радою України проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік. Ці набори не можуть бути меншими, ніж затверджені у попередньому році;

- законодавчо визначити, що розмір прожиткового мінімуму не може бути встановлений на рівні нижчому, ніж прогнозований фактичний розмір прожиткового мінімуму, визначений статтею 5 Закону;

- передбачити, що у разі перевищення розміру фактичного прожиткового мінімуму протягом двох місяців затвердженого розміру прожиткового мінімуму, Кабінет Міністрів України протягом 15 днів ініціює перед Верховною Радою України внесення змін до Державного бюджету України на відповідний рік щодо підвищення розміру прожиткового мінімуму з урахуванням прогнозного рівня інфляції до кінця бюджетного року з метою забезпечення його коригування залежно від зростання цін;

- запровадити обов'язковий щоквартальний розрахунок та оприлюднення прогнозованого на наступний бюджетний період фактичного розміру прожиткового мінімуму на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення.

Крім того, Кабінету Міністрів України доручається:

1) забезпечити встановлення прожиткового мінімуму на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення, на рівні не нижчому, ніж прогнозований фактичний розмір прожиткового мінімуму, визначений відповідно Закону України «Про прожитковий мінімум», у проекті закону про Державний бюджет України на 2020 рік;

2) у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

- опрацювати питання перегляду доходної частини Державного бюджету України на 2019 рік в частині збільшення фактичних обсягів надходжень за рахунок перегляду макроекономічних параметрів розрахунку показників бюджету, зокрема, темпів споживчої інфляції та величини обмінного валютного курсу;

- подати до Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» щодо збільшення доходів та видатків у зв'язку з прийняттям цього Закону.

Проектом Закону про внесення змін до Закону України «Про прожитковий мінімум» (реєстр. № 1175-3) пропонується:

- нове визначення прожиткового мінімуму;

- запровадити встановлення єдиного прожиткового мінімуму безвідносно до основних соціальних і демографічних груп населення;

- звузити сферу застосування прожиткового мінімуму шляхом вилучення норм щодо встановлення на його основі розміру мінімальної заробітної плати, допомоги по безробіттю, стипендій тощо; визначення права на призначення соціальної допомоги; визначення державних соціальних гарантій і стандартів обслуговування та забезпечення в галузях охорони здоров'я, освіти, соціального обслуговування та інших; встановлення величини неоподаткованого мінімуму доходів громадян;

- змінити методологію визначення розміру прожиткового мінімуму, передбачивши, що вартість непродовольчих товарів та послуг визначається у відсотковому співвідношенні з вартістю набору продуктів харчування (у структурі прожиткового мінімуму вартість набору продуктів харчування становить 50%);

- встановити, що розмір прожиткового мінімуму не може становити менше 40% середньої заробітної плати в державі за грудень року, що передує року формування Держбюджету України на наступний рік, з урахуванням прогнозного рівня інфляції поточного року;

- у разі, коли фактичний розмір прожиткового мінімуму протягом трьох місяців більш ніж на 10% перевищить розмір затвердженого прожиткового мінімуму, Уряд на основі моніторингу виконання

Держбюджету України розглядає питання щодо можливості підвищення розміру прожиткового мінімуму.

3. Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо соціального захисту учасників ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи» (реєстр. № **2277**), поданий народним депутатом України Третяковою Г. та іншими народними депутатами України.

Законопроектом пропонується надати постраждалим особам 1 та 2 категорій право на ввезення на митну територію України транспортних засобів, з моменту випуску яких минуло не більше 7 років, для власного користування зі звільненням від оподаткування митними платежами. При цьому особа втрачає право на безплатне користування всіма видами міського та приміського транспорту на території України, передбачене Законом України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». Передбачається також встановити, що власне користування означає користування самостійно особою, що має право на таке ввезення, та/або членами сім'ї такої особи, а саме її батьками, чоловіком або дружиною, дітьми такої особи, у тому числі усиновленими. При цьому встановлюється заборона на передачу права керування таким транспортним засобом іншим особам, окрім як лише за умови присутності особи, яка є його власником.

4. Проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щодо надання статусу учасника бойових дій медичним працівникам (реєстр. № **2341**), поданий народним депутатом України Василевською- Смаглюк О.

У поданому законопроекті пропонується внести зміни до п. 19 ч. 1 ст. 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (далі – Закон) з метою включення до числа осіб, які мають право на отримання статусу *учасників бойових дій* (далі – УБД), «медичних працівників», які безпосередньо були задіяні для виконання своїх службових обов'язків під час бойових дій в зоні проведення антитерористичної операції та у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів.

5. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо окремих питань діяльності професійних спілок) (реєстр. № **2681**), поданий народним депутатом України Третяковою Г. та іншими народними депутатами України.

Законопроектом пропонується внести низку змін до Кодексу законів про працю України та Закону України «Про профспілки, їх права та гарантії діяльності» в частині визначення окремих аспектів статусу та повноважень професійних спілок, зокрема:

1) передбачається утворення контрольних комісій як виборних органів профспілок з особливим статусом;

2) ліквідуються окремі дублюючі функції та повноваження профспілок, а також ті, що неpritаманні їх правовій природі (щодо перевірки роботи закладів обслуговування; перевірки розрахунків з оплати праці; перевірки інформації про наявні в банках кошти у разі затримки виплати зарплати; щодо права на ознайомлення з проектами нормативно-правових актів та ін.);

3) врегульовується невирішене впродовж тривалого часу питання правового статусу майна профспілок та їх об'єднань колишнього СРСР та УРСР.

6. Проекти законів України «Про загальнообов'язкове накопичувальне пенсійне забезпечення» (реєстр.№ **2683**), поданий народним депутатом України Третяковою Г. та іншими народними депутатами; та «Про внесення змін до деяких законів України щодо накопичувальної системи державного пенсійного страхування (реєстр.№ **2683-1**), поданий народними депутатами України Королевською Н. та Солодом Ю.

Законопроектом «Про загальнообов'язкове накопичувальне пенсійне забезпечення» (реєстр. № 2683) передбачається запровадити накопичувальну систему, яка передбачає обов'язкову участь у системі накопичувального пенсійного забезпечення всіх категорій працюючих осіб до досягнення ними пенсійного віку та залучення роботодавців до сплати пенсійних внесків на паритетних засадах. Так, роботодавці сплачуватимуть 2% від розміру заробітної плати працівників, а учасники системи (працюючі особи) сплачуватимуть внески у розмірі 1 % від заробітної плати (доходу). За бажанням працівника, розмір його самостійних внесків може бути збільшено до 4%. Роботодавець зобов'язаний пропорційно доповнювати внески працівника власними внесками в розмірі до 5% від суми заробітної плати такого працівника.

Також, пропонується встановити, що кошти накопичувальної системи є власністю учасників системи (осіб, з заробітної плати яких здійснюються відрахування) у розмірі, накопиченому на їх індивідуальних накопичувальних пенсійних рахунках, а у випадку смерті особи право власності на пенсійні заощадження переходять до її спадкоємців.

Комбінована модель функціонування системи накопичувального пенсійного забезпечення, має акумулювати внески у Пенсійному казначействі, залучати Центрального адміністратора для здешевлення та

консолідації послуг з адміністрування персоніфікованих рахунків учасників Пенсійного казначейства, а також в недержавних пенсійних фондах, допущених до діяльності у другому рівні пенсійної системи шляхом авторизації.

Управління активами коштів Пенсійного казначейства буде здійснюватися компаніями з управління активами, допущеними до діяльності в другому рівні пенсійної системи шляхом авторизації.

Зберігання активів Пенсійного казначейства буде здійснюватися банками-зберігачами, допущеними до діяльності в другому рівні пенсійної системи також шляхом авторизації.

Авторизація компаній з управління активами, зберігачів, недержавних пенсійних фондів, адміністраторів та страхових компаній буде здійснюватися шляхом включення їх до Реєстру авторизованих суб'єктів системи накопичувального пенсійного забезпечення за умови відповідності таких суб'єктів встановленим законом вимогам.

Учасник системи повинен обрати пенсійний портфель (консервативний, збалансований або динамічний) авторизованої компанії з управління активами Пенсійного казначейства або авторизований недержавний пенсійний фонд.

Учасник системи матиме право змінити пенсійний портфель або обрати авторизований недержавний пенсійний фонд, а також, право на отримання за рахунок коштів системи накопичувального пенсійного забезпечення одноразових виплат, прискорених виплат, програмних виплат, довічних пенсій.

Крім того, основний законопроект передбачає внесення змін до низки законодавчих актів України, зокрема щодо встановлення відповідальності за порушення законодавства у системі загальнообов'язкового накопичувального забезпечення та узгодження норм законопроекту з нормами чинного законодавства.

Альтернативний законопроект «Про внесення змін до деяких законів України щодо накопичувальної системи державного пенсійного страхування» (реєстр.№ 2683-1) відрізняється від основного тим, що передбачає внесення змін до Законів України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» та містить базові принципи, на яких має будуватися участь вкладників (застрахованих осіб) у накопичувальній пенсійній системі, а саме, принципи добровільної участі та виваженого вибору.

7. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення передумов для підвищення прожиткового мінімуму

на рівень, не нижчий рівня фактичного прожиткового мінімуму (реєстр.№ 2720-1), поданий народним депутатом України Королевською Н. та іншими народними депутатами України.

Законопроектом пропонується:

- встановити, що розмір мінімальної заробітної плати не може бути нижчим від прогнозного фактичного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, розрахованого відповідно до статті 5 Закону України «Про прожитковий мінімум» у цінах грудня попереднього року;

- визначити, що мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за мінімальну заробітну плату, встановлену для працездатних осіб на 1 січня календарного року та не нижче від прогнозного фактичного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, розрахованого відповідно до статті 5 Закону України «Про прожитковий мінімум» у цінах грудня попереднього року;

- запровадити встановлення державою максимальних та мінімальних розмірів оплати праці керівників підприємств, заснованих на державній, комунальній власності, об'єднань державних підприємств, зокрема національних акціонерних компаній та державних акціонерних товариств, керівників органів державної влади та виборних органів, працівників підприємств, установ та організацій, що фінансуються чи дотуються з бюджету;

- встановити, що максимальний місячний розмір зарплати (враховуючи будь-які надбавки, премії, заохочувальні виплати) народних депутатів України, керівників та заступників керівників державних органів, Голови Національного банку України та його заступників, членів Ради та Правління Національного банку України, керівників, заступників керівників та членів наглядових рад державних підприємств, установ, організацій, державних холдингових компаній, державних акціонерних товариств та господарських товариств, у статутних капіталах яких є корпоративні права держави, частка яких більше 50 відсотків акцій (часток), не може перевищувати десяти мінімальних заробітних плат;

- вважати розірваними контракти з керівниками суб'єктів господарської діяльності державного сектору економіки, які передбачають оплату праці у розмірі більшому, ніж передбачено цим Законом, якщо до них за згодою сторін не буде внесено зміни щодо оплати праці на умовах, визначених цим Законом;

- встановити, що набір продуктів харчування, набір непродовольчих товарів та набір послуг, на основі яких розраховується прожитковий мінімум, щороку затверджуються Урядом після проведення їх науково-громадської експертизи і до початку розгляду Верховною Радою України проекту закону

про Державний бюджет України на наступний рік. Ці набори не можуть бути меншими, ніж затверджені у попередньому році;

- законодавчо визначити, що розмір прожиткового мінімуму не може бути встановлений на рівні нижчому, ніж прогнозований фактичний розмір прожиткового мінімуму, визначений статтею 5 Закону;

- передбачити, що у разі перевищення розміру фактичного прожиткового мінімуму протягом двох місяців затвердженого розміру прожиткового мінімуму, Уряд протягом 15 днів ініціює перед Верховною Радою внесення змін до Держбюджету України на відповідний рік щодо підвищення розміру прожиткового мінімуму з урахуванням прогнозного рівня інфляції до кінця бюджетного року для забезпечення його коригування залежно від зростання цін;

- запровадити обов'язковий щоквартальний розрахунок та оприлюднення прогнозованого на наступний бюджетний період фактичного розміру прожиткового мінімуму на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення;

- шляхом внесення змін до спеціальних законів «Про дошкільну освіту» і «Про позашкільну освіту» продублювати в них окремі положення статті 61 Закону України «Про освіту» стосовно посадових окладів, встановлення доплат, надбавок, премій, інших видів заохочень, надання матеріальної допомоги для вирішення соціально-побутових питань;

- внести зміни до пункту 6 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про освіту» щодо доручення Кабінету Міністрів України забезпечити реалізацію положення частини другої статті 61 цього Закону, передбачивши збільшення посадового окладу педагогічного працівника найнижчої кваліфікаційної категорії до розміру трьох мінімальних заробітних плат і затвердити відповідні схеми посадових окладів (ставок заробітної плати) (на сьогодні така поетапна реалізація передбачається до 2023 року, а збільшення посадового окладу – до чотирьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб).

8. Проект Закону про оплату праці в одномандатному виборчому окрузі № 210 (реєстр. № **2736**), поданий народним депутатом України Приходьком Б.

Законопроектом пропонується окремим законом врегулювати ситуацію, яка склалася у зв'язку з неоплатою праці членів виборчих комісій одномандатного виборчого округу № 210 та осіб, які залучалися до роботи в цих комісіях, на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року.

З цією метою визначаються:

- коло осіб, на яких має поширюватися дія закону (на членів виборчих комісій та залучених осіб, щодо яких є рішення суду щодо оплати праці, яке набрало законної сили, дія закону не поширюється);
- перелік документів, необхідних для отримання оплати праці;
- порядок оплати праці членів виборчих комісій і залучених осіб;
- порядок проведення перевірки органом державного фінансового контролю.

9. Проекти законів про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ефективності використання коштів соціального страхування (реєстр. № **2743**), поданий народним депутатом України Третяковою Г. та іншими народними депутатами України; про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ефективності та цільового використання коштів соціального страхування (реєстр. № **2743-1**), поданий народним депутатом України Королевською Н. та іншими народними депутатами України.

Законопроектом (реєстр. № 2743) вносяться зміни до низки законів України, якими передбачено:

зарахування коштів, що надходять від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування до державного бюджету України;

надання повноважень Рахунковій палаті здійснювати фінансовий аудит та аудит ефективності використання коштів фондів загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування.

Законопроектом (реєстр. № 2743-1) також вносяться зміни до низки законів України, якими передбачено:

надання повноважень Рахунковій палаті щодо здійснення щорічного фінансового аудиту та аудиту ефективності використання коштів фондів загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування;

редакційне уточнення окремих положень законів щодо забезпечення одного із визначених принципів соціального страхування - цільове використання коштів фондів соціального страхування.

На відміну від законопроекту № 2743, законопроектом 2743-1 не передбачається віднесення коштів соціальних фондів до коштів Державного бюджету.

10. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів у сфері державного регулювання оплати праці в публічному секторі

(реєстр. № **2795**), поданий народним депутатом України Колтуновичем О. та іншими народними депутатами України.

Законопроектом пропонується:

- встановити мінімальний посадовий оклад (тарифну ставку) у розмірі, не меншому за мінімальну заробітну плату, встановлену для працездатних осіб на 1 січня календарного року;

- запровадити встановлення державою максимальних та мінімальних розмірів оплати праці керівників підприємств, заснованих на державній, комунальній власності, об'єднань державних підприємств, зокрема національних акціонерних компаній та державних акціонерних товариств, керівників органів державної влади та виборних органів, працівників підприємств, установ та організацій, що фінансуються чи дотуються з бюджету;

- встановити, що максимально допустимий розмір виплат особам, уповноваженим на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, керівникам установ та організацій, що фінансуються з бюджету, державного підприємства, що працюють на основі комерційного розрахунку, та об'єднань державних підприємств, зокрема національних акціонерних компаній та державних акціонерних товариств, керівників органів державної виконавчої влади та виборних органів не повинен перевищувати десяти мінімальних посадових окладів (ставок) працівника основної професії;

- виключити із Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» положення «максимальна величина бази нарахування єдиного внеску – максимальна сума доходу застрахованої особи на місяць, що дорівнює п'ятнадцяти розмірам мінімальної заробітної плати, встановленої законом, на яку нараховується єдиний внесок».

11. Проекти законів «Про внесення змін до статті 14 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (реєстр.№ **3114**), поданий народним депутатом України Третяковою Г. та іншими народними депутатами України та «Про внесення змін до Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" щодо відновлення належних соціальних гарантій» (реєстр.№ 3114-1), поданий народним депутатом України Королевською Н. та іншими народними депутатами України.

Законопроектом «Про внесення змін до статті 14 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (реєстр.№ 3114) пропонується внести зміни до

статті 14 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" доповнивши нормою щодо віднесення зазначених громадян до категорії 1 постраждалих осіб. Крім того проектом акта пропонується доповнити норми зазначеної статті визначенням щодо території, яка до 1 січня 2015 року була віднесена до зони посиленого радіоекологічного контролю.

Альтернативним законопроектом «Про внесення змін до Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" щодо відновлення належних соціальних гарантій» (реєстр.№ 3114-1) пропонується: 1) відновити норми Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" від 28 лютого 1991 року № 796-ХІІ до редакції до внесення змін Законом № 76-VIII; 2) відновити поняття зони посиленого радіоекологічного контролю.

12. Проекти законів про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (реєстр.№ 3115), поданий народним депутатом України Третяковою Г.М. та іншими народними депутатами; про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» щодо недопущення скасування рівноправності представництва держави, представників застрахованих осіб та роботодавців в управлінні страхуванням на випадок безробіття (реєстр.№ 3115-1), поданий народним депутатом України Королевською Н.Ю. та іншими народними депутатами.

Законопроектом реєстр. № 3115 пропонується:

ліквідувати принцип паритетності формування правління Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття;

змінити представництво сторін соціального діалогу в правлінні Фонду (по 3 представники від застрахованих осіб та роботодавців, та 8 представників від держави);

визначити правомочність засідання правління Фонду, якщо на ньому присутня більшість від загальної чисельності членів правління;

скоротити строк повноважень членів правління, який становитиме 3 роки;

ліквідувати механізм черговості представників сторін на посаді голови правління Фонду;

надати право органу державного нагляду скликати та проводити позачергове засідання правління Фонду;

виключити положення статті 17 Закону, щодо непоширення бюджетного законодавства на порядок використання Фондом коштів, що надходять від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Законопроектом реєстр. № 3115-1 пропонується:

зберегти принцип паритетності (рівноправності) формування правління Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття;

визначити правомочність засідання правління Фонду, якщо на ньому присутня більшість членів від кожної сторони;

надати право органу державного нагляду вимагати скликання позачергового засідання правління Фонду тощо.

Законопроект № 3115, а також законопроект 3115-1 системно пов'язані з проектом Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо стабілізації функціонування системи загальнообов'язкового державного соціального страхування (реєстр. № 2275) та є похідними від нього.

Отже, рішення щодо законопроектів № 3115 та № 3115-1 має прийматися за результатами розгляду законопроекту № 2275 у другому читанні.

13. Проекти законів «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дії колективних договорів» (реєстр.№ **3204**), поданий народним депутатом України Третяковою Г. та іншими народними депутатами України; та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дії колективних договорів» (реєстр.№ **3204-1**), поданий народними депутатами України Королевською Н. та Солодом Ю.

Законопроектом «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дії колективних договорів» (реєстр.№ 3204) пропонується внести низку змін до Кодексу законів про працю України та Закону України «Про колективні договори і угоди», зокрема, щодо поширення положень колективних договорів лише на тих працівників, які є членами профспілки, що є стороною такого колективного договору; для первинної профспілкової організації передбачається можливість приєднання до об'єднаного представницького органу профспілок (утвореного для укладення колективного договору) після його створення шляхом повідомлення власника/уповноваженого ним органу та членів такого об'єднаного представницького органу, а у разі ухилення членів цього органу від включення профспілки призупиняється право об'єднаного представницького органу на ведення колективних переговорів.

Альтернативним законопроектом «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дії колективних договорів» (реєстр.№ 3204-1) пропонується внести низку змін до Кодексу законів про працю України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, Закону України "Про колективні договори і угоди" зокрема щодо поширення положень колективних договорів лише на тих працівників, які є членами профспілки, що є стороною такого колективного договору; у разі існування на підприємстві кількох профспілок передбачається можливість утворення СПО шляхом підписання відповідної угоди; встановлюється адміністративна відповідальність за ухилення осіб від участі в переговорах щодо приєднання до угоди про утворення СПО, укладення, зміни чи доповнення колективного договору, угоди.

14. Проект Закону про статус ветеранів та членів сімей загиблих (померлих) Захисників України та ветеранів (реєстр. № **3407**), поданий народним депутатом України Василенко Л. та іншими народними депутатами України.

Законопроектом змінюється підхід до надання статусів ветерана. Пропонується передбачити такі статуси ветерана як: учасники бойових дій; постраждалі учасники Революції Гідності; ветерани з інвалідністю; ветерани посмертно. Також пропонується встановити статуси члена сім'ї загиблого (померлого) ветерана та члена сім'ї загиблого (померлого) Захисника України.

Зміст законопроекту передбачає оновлення системи державних гарантії для кожного із зазначених вище статусів.

Законопроектом впроваджується: додатковий пакет до загальної програми державних гарантій медичного обслуговування населення медичних послуг та лікарських засобів; право на психологічну підтримку на законодавчому рівні; програми кредитування житла та компенсації за купівлю житла; компенсацію вартості навчання в державних та приватних вищих навчальних закладах за відповідним рівнем професійної (професійно-технічної), фахової передвищої або вищої освіти; право на професійну орієнтацію та часткову оплату послуг з перекваліфікації або підвищення кваліфікації; компенсацію за надання соціальних послуг; інформування про наявні гарантії.

Законопроектом зберігається право на: санаторно-курортне лікування; позачерговий капітальний ремонт житла; пільги на житлово-комунальні послуги; трудові гарантії; право на безкоштовний проїзд; першочергове відведення земельних ділянок; право на безоплатну правову допомогу.

Законопроект визначає завдання щодо формування образу ветерана в суспільстві, закріплює основні принципи системи вшанування пам'яті ветеранів.

15. Проект Закону про статус осіб, які сприяли захисту Батьківщини, та осіб, постраждалих внаслідок збройних конфліктів (реєстр. № **3408**), поданий народним депутатом України Василенко Л. та іншими народними депутатами України.

Законопроектом передбачається оновлення системи державних гарантії для осіб, які сприяли захисту Батьківщини та осіб, які постраждали внаслідок збройних конфліктів.

Зокрема, впроваджується: додатковий пакет до загальної програми державних гарантій медичного обслуговування населення медичних послуг та лікарських засобів; право на психологічну підтримку на законодавчому рівні; програми кредитування житла та компенсації за купівлю житла; компенсацію вартості навчання в державних та приватних вищих навчальних закладах за відповідним рівнем професійної (професійно-технічної), фахової передвищої або вищої освіти; право на професійну орієнтацію та часткову оплату послуг з перекваліфікації або підвищення кваліфікації; компенсацію за надання соціальних послуг; інформування про наявні гарантії.

Законопроектом зберігається право на: санаторно-курортне лікування; пільги на житлово-комунальні послуги; трудові гарантії; право на безкоштовний проїзд; право на безоплатну правову допомогу.

16. Проекти законів про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання питань формування прожиткового мінімуму та створення передумов для його підвищення» (реєстр. № **3515**), поданий народним депутатом України Третьяковою Г. та іншими народними депутатами України; про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення передумов для підвищення прожиткового мінімуму на рівень, не нижчий рівня фактичного прожиткового мінімуму» (реєстр. № **3515-1**), поданий народними депутатами України Королевською Н. та Солодом Ю.

Законопроектом за реєстр. № 3515 пропонується внести зміни до 46 нормативно-правових актів, якими, зокрема, встановити таке:

- вилучити норму щодо встановлення мінімальної заробітної плати у розмірі не нижчому від розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

- запровадити для визначення розміру мінімальної заробітної плати врахування розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб,

розрахованого відповідно до статті 5 Закону України «Про прожитковий мінімум», а не встановленого законом про Державний бюджет України на відповідний рік;

- скасувати використання прожиткового мінімуму в якості розрахункової величини для обрахунку розмірів посадових окладів працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери, державних органів, органів прокуратури та для військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу. Натомість пропонується використовувати мінімальний розмір посадового окладу, встановлений на 1 січня календарного року для відповідних категорій працівників;

- застосовувати розрахункову одиницю, що затверджується законом про Державний бюджет України на відповідний рік, для визначення штрафів та грошових стягнень за адміністративні, кримінальні та інші порушення;

- врегулювати питання щодо плати за надання адміністративних послуг;

- змінити визначення прожиткового мінімуму, встановивши, що це прийнятний рівень витрат, який дозволяє підтримувати достатній рівень життя людини, притаманний суспільству;

- визначати розмір прожиткового мінімуму в розрахунку на одну особу;

- запровадити встановлення прожиткового мінімуму у відсотковому співвідношенні до середньомісячної зарплати в Україні за рік, що передуює року формування Державного бюджету України на наступний рік, з урахуванням прогнозного рівня інфляції поточного року. Таке відсоткове співвідношення має становити не менше 40 відсотків у 2021 році з поступовим щорічним збільшенням до 50 відсотків у 2031 році;

- встановити, що у разі, якщо фактичний розмір прожиткового мінімуму протягом трьох місяців перевищує більш ніж на 10 відсотків розмір затвердженого прожиткового мінімуму, Кабінет Міністрів України на основі моніторингу виконання Державного бюджету України має розглянути питання щодо підвищення розміру прожиткового мінімуму;

- передбачити, що орган виконавчої влади, що забезпечує систематичне дослідження витрат домогосподарств, для спостереження за динамікою рівня життя в Україні повинен проводити опитування домогосподарств щодо фактичних витрат на продукти харчування, непродуктові товари, послуги, догляд за дітьми та відсоткового розміру заощаджень у структурі витрат домогосподарств;

- встановити, що для цілей Закону України «Про прожитковий мінімум» під домогосподарством розуміється деклароване економічне об'єднання одного/двох/декількох осіб, які ведуть спільний облік доходів та витрат, що оподатковуються податком на доходи фізичних осіб.

- визначити розміри, у яких мають застосовуватися показники прожиткового мінімуму, обраховані відповідно до цього Закону, для системи оподаткування доходів домогосподарств та для системи обрахунку пенсій відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», починаючи із 44 відсотків у 2021 році і до 100 відсотків у 2041 році, (підвищення на два відсотка кожного року). Для призначення допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» передбачається залишити використання рівня забезпечення прожиткового мінімуму, який щорічно визначається законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

Крім того даються доручення Кабінету Міністрів України:

- до 1 жовтня 2020 року розробити і внести на розгляд до Верховної Ради України проекти законодавчих актів щодо встановлення неоподатковуваного мінімуму доходів громадян на рівні прожиткового мінімуму, затвердженого у Законі України про Державний бюджет України на відповідний рік, та запровадження системи оподаткування доходів домогосподарств в частині, що перевищує розмір прожиткового мінімуму усіх членів домогосподарства;

- до 2025 року забезпечити створення органу виконавчої влади, діяльність якого буде спрямована на систематичне дослідження витрат домогосподарств, та затвердити методологію формування прожиткового мінімуму, розрахунок якої базуватиметься на фактичних витратах домогосподарств.

Альтернативним законопроектом за реєстр. № 3515-1 пропонується:

- встановити, що розмір мінімальної заробітної плати не може бути нижчим від прогнозного фактичного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, розрахованого відповідно до статті 5 Закону України «Про прожитковий мінімум» у цінах грудня попереднього року;

- визначити, що мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за мінімальну заробітну плату, встановлену для працездатних осіб на 1 січня календарного року та не нижче від прогнозного фактичного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, розрахованого відповідно до статті 5 Закону України «Про прожитковий мінімум» у цінах грудня попереднього року;

- запровадити встановлення державою максимальних та мінімальних розмірів оплати праці керівників підприємств, заснованих на державній, комунальній власності, об'єднань державних підприємств, зокрема національних акціонерних компаній та державних акціонерних товариств, керівників органів державної влади та виборних органів, працівників підприємств, установ та організацій, що фінансуються чи дотуються з бюджету;

- встановити, що максимальний місячний розмір зарплати (враховуючи будь-які надбавки, премії, заохочувальні виплати) народних депутатів України, керівників та заступників керівників державних органів, Голови Національного банку України та його заступників, членів Ради та Правління Національного банку України, керівників, заступників керівників та членів наглядових рад державних підприємств, установ, організацій, державних холдингових компаній, державних акціонерних товариств та господарських товариств, у статутних капіталах яких є корпоративні права держави, частка яких більше 50 відсотків акцій (часток), не може перевищувати десяти мінімальних заробітних плат;

- вважати розірваними контракти з керівниками суб'єктів господарської діяльності державного сектору економіки, які передбачають оплату праці у розмірі більшому, ніж передбачено цим Законом, якщо до них за згодою сторін не буде внесено зміни щодо оплати праці на умовах, визначених цим Законом;

- встановити, що набір продуктів харчування, набір непродовольчих товарів та набір послуг щороку затверджуються Урядом після проведення їх науково-громадської експертизи і до початку розгляду Верховною Радою України проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік. Ці набори не можуть бути меншими, ніж затверджені у попередньому році;

- законодавчо визначити, що розмір прожиткового мінімуму не може бути встановлений на рівні нижчому, ніж прогнозований фактичний розмір прожиткового мінімуму, визначений статтею 5 Закону;

- передбачити, що у разі перевищення розміру фактичного прожиткового мінімуму протягом двох місяців затвердженого розміру прожиткового мінімуму, Уряд протягом 15 днів ініціює перед Верховною Радою внесення змін до Держбюджету України на відповідний рік щодо підвищення розміру прожиткового мінімуму з урахуванням прогнозного рівня інфляції до кінця бюджетного року для забезпечення його коригування залежно від зростання цін;

- запровадити обов'язковий щоквартальний розрахунок та оприлюднення прогнозованого на наступний бюджетний період фактичного розміру прожиткового мінімуму на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення;

- шляхом внесення змін до спеціальних законів «Про дошкільну освіту» і «Про позашкільну освіту» продублювати в них окремі положення статті 61 Закону України «Про освіту» стосовно посадових окладів, встановлення доплат, надбавок, премій, інших видів заохочень, надання матеріальної допомоги для вирішення соціально-побутових питань;

- внести зміни до пункту 6 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про освіту» щодо доручення Кабінету Міністрів України

забезпечити реалізацію положення частини другої статті 61 цього Закону, передбачивши збільшення посадового окладу педагогічного працівника найнижчої кваліфікаційної категорії до розміру трьох мінімальних заробітних плат і затвердити відповідні схеми посадових окладів (ставок заробітної плати) (на сьогодні така поетапна реалізація передбачається до 2023 року, а збільшення посадового окладу – до чотирьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб);

Крім того, Кабінету Міністрів України дається низка відповідних доручень.

17. Проекти законів про внесення зміни до статті 2 Закону України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" щодо підвищення дітям з інвалідністю, постраждалим від вибухонебезпечних предметів, розміру державної соціальної допомоги (реєстр. № **3573**), поданий Кабінетом Міністрів України; про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення особам з інвалідністю, постраждалим від вибухонебезпечних предметів, розміру державної соціальної допомоги (реєстр. № **3573-1**), поданий народними депутатами України Королевською Н. та Солодом Ю.

Законопроектом за реєстр. № 3573 пропонується доповнити ст. 2 Закону України «Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю» (далі – Закон) новою частиною, згідно з якою розмір державної соціальної допомоги на дітей з інвалідністю віком до 18 років, які постраждали від вибухонебезпечних предметів, підвищується на 50 відсотків у порівнянні з розміром такої допомоги іншим дітям з інвалідністю.

Головна відмінність альтернативного законопроекту за реєстр. № 3573-1 від основного проекту полягає в тому, що в ньому пропонується підвищити на 50 відсотків розмір державної соціальної допомоги всім особам з інвалідністю, постраждалим від вибухонебезпечних предметів, а не лише дітям з інвалідністю до 18 років, як це пропонується у проекті за реєстр. № 3573, а також внести відповідні уточнення до ст. 10 Закону України «Про протимінну діяльність в Україні».

18. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обліку трудової діяльності працівника в електронній формі (реєстр. № **3623**), поданий Кабінетом Міністрів України.

Законопроектом пропонується внести зміни до Кодексу законів про працю України, Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» та низки

інших законодавчих актів щодо запровадження обліку трудової діяльності працівника в електронній формі в реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування.

У зв'язку з цим передбачається врегулювати механізм накопичення, обробки та використання цієї інформації, зокрема, для ведення трудових книжок, обчислення страхового стажу, укладення трудового договору, призначення пенсій та інших цілей, передбачених законодавством, доступу до цієї інформації осіб, якої вона стосується, а також за її згоди – третіх осіб.

Також передбачається, що включення Пенсійним фондом України до реєстру застрахованих осіб відсутніх відомостей про трудову діяльність працівників здійснюється протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом на підставі відомостей, поданих страхувальником або застрахованою особою. Після завершення цих робіт наявні трудові книжки видаються працівникам особисто під підпис. Власник або уповноважений ним орган буде зобов'язаний видати належно оформлену трудову книжку працівникові, з яким укладено трудовий договір до набрання чинності цим Законом, та який звільняється до завершення процедури включення до реєстру застрахованих осіб відсутніх відомостей про трудову діяльність, в день звільнення.

Законопроект передбачає також автоматичне призначення пенсії за віком та удосконалення порядку звернення за призначенням пенсії, в тому числі через електронний кабінет особи на вебпорталі електронних послуг Пенсійного фонду – в будь-який час.

При здійсненні контрольної функції за вказаний період Комітетом здійснено робочу поїздку у м. Львів, проведено слухання в Комітеті, засідання «круглих столів», наради та зустрічі:

12 лютого 2020 року у Комітеті відбулась робоча зустріч щодо фінансування громадських об'єднань осіб з інвалідністю.

У зустрічі взяли участь народні депутати України – члени Комітету, представники Громадської організації «Всеукраїнська організація інвалідів «Українське товариство сліпих» (УТОС), Всеукраїнської громадської організації інвалідів «Українське товариство глухих» (УТОГ) та Міністерства соціальної політики України.

19 лютого 2020 року проведено слухання у Комітеті на тему: «Сучасний стан українських профспілок. Потреба у перезавантаженні соціального/публічного діалогу»

У заході взяли участь народні депутати України, представники міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, об'єднань

профспілок та організацій роботодавців, громадських інституцій, наукових установ, засобів масової інформації, а також експерти Міжнародної організації праці.

Учасники слухань обговорили існуючі проблеми поточного стану системи взаємодії соціальних партнерів в Україні, перспективи розвитку публічного діалогу, можливі напрямки реформування профспілкового руху, а також шляхи підвищення ефективності, впливовості та інклюзивності соціального діалогу в Україні.

За результатами слухань 15 квітня 2020 року Комітет схвалив відповідні рекомендації, які надіслано до Кабінету Міністрів України, Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України, Міністерства розвитку громад та територій України, Міністерства юстиції України, Національного агентства України з питань державної служби, обласних державних адміністрацій, спільних представницьких органів сторони роботодавців та репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні.

Прийнято рішення рекомендувати Кабінету Міністрів України забезпечити підготовку та подати до Верховної Ради України законопроекти про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо здійснення оцінки репрезентативності сторін соціального діалогу на рівні об'єднаних територіальних громад та забезпечення соціального діалогу на такому рівні; щодо включення до складу спільних представницьких органів соціальних партнерів представників нерепрезентативних організацій/об'єднань з правом дорадчого голосу; щодо посилення відповідальності за невиконання колективних договорів та угод.

Також Уряду рекомендовано опрацювати питання щодо доцільності внесення змін до законодавства в частині посилення інституційної спроможності територіальних соціально-економічних рад; перегляду кількості представників соціальних партнерів у складі Національної тристоронньої соціально-економічної ради; перегляду існуючих критеріїв репрезентативності; впровадження механізму делегування права на представництво від «нерепрезентативних» соціальних партнерів репрезентативним.

Спільним представницьким органам сторони роботодавців та репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні вжити заходів щодо налагодження роботи Національної тристоронньої соціально-економічної ради та більш активного використання її платформи для здійснення соціального діалогу.

24 лютого 2020 року голова підкомітету з питань захисту прав ветеранів Остапенко А.Д. та голова підкомітету з питань соціального захисту і реабілітації осіб з інвалідністю та регулювання діяльності їх підприємств і громадських об'єднань Гривко С.Д. здійснили робочі поїздки до Управління праці та соціального захисту населення м. Ірпінь, «Інклюзивно-ресурсного

центру" при Управлінні освіти і науки Ірпінської місцевої ради, Центру медичної реабілітації та санаторного лікування «Пуща-Водиця» Міністерства оборони України.

Під час робочих поїздок обговорювались питання щодо рівня соціального захисту ветеранів війни, осіб з інвалідністю внаслідок війни, внутрішньо переміщених осіб, осіб з інвалідністю різних категорій, малозабезпечених сімей, осіб з інвалідністю з дитинства, дітей сиріт, та дітей позбавлених батьківського піклування, грошового забезпечення батькам - вихователям і прийомним батькам.

Також обговорювали питання щодо виданих населенню субсидій та пільг для відшкодування витрат на оплату житлово - комунальних послуг, твердого та рідкого пічного побутового палива, здійснення нарахування пільг для пільгових категорій громадян, які користуються послугами ОСББ та ЖБК та пільгового проїзду окремим категоріям.

Директор центру Центру медичної реабілітації та санаторного лікування «Пуща-Водиця» Міністерства оборони України Лисенко В.Ю. ознайомив народних депутатів із комплексним підходом щодо методики надання реабілітаційних послуг для військовослужбовців Збройних сил України, учасників бойових дій.

25 лютого 2020 року голова підкомітету з питань захисту прав ветеранів Остапенко А.Д. та голова підкомітету з питань соціального захисту і реабілітації осіб з інвалідністю та регулювання діяльності їх підприємств і громадських об'єднань Гривко С.Д. з метою ознайомлення із актуальною ситуацією щодо забезпечення та реалізації державної політики у сфері соціального захисту населення відвідали Управління соціального захисту населення Васильківської районної державної адміністрації.

25 лютого 2020 року Голова Комітету Третякова Г.М. та голови підкомітетів Комітету Гривко С.Д. та Остапенко А.Д. провели робочу зустріч із місією **Міжнародної конфедерації профспілок, Європейської конфедерації профспілок та Пан'європейської регіональної ради.**

Під час цієї зустрічі було обговорено окремі аспекти та положення поданого Урядом законопроекту про працю, стан соціального діалогу в Україні, ключові напрямки роботи Комітету у сфері реформування соціально-трудова відносин.

27 та 28 лютого 2020 року під час робочої поїздки до м. Львів Комітетом проведено низку заходів, метою яких було створення передумов для формування та реалізації регіональної соціальної політики, спрямованої на виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України.

У робочій поїздки взяли участь народні депутати України – члени Комітету, представники центральних органів виконавчої влади,

Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Пенсійного фонду України, Фонду соціального страхування України, громадських організацій, засобів масової інформації.

27 лютого 2020 року на засіданні круглого столу на тему: «Виклики соціальної політики в Україні: пенсійне забезпечення – актуальність впровадження накопичувального страхування» обговорювались актуальні питання щодо пенсійного забезпечення громадян, а саме: базові принципи, на яких має будуватися участь вкладників (застрахованих осіб) у накопичувальній пенсійній системі та принципи добровільної участі й виваженого вибору.

Голова Комітету Третьякова Г.М., принагідно поінформувала про виконання умов, необхідних для ефективного упровадження накопичувальної системи пенсійного забезпечення в Україні, у тому числі, досягнення макроекономічної стабілізації та створення надійного економічного підґрунтя, яке дозволить одночасно забезпечити результативну роботу солідарної системи та відповідну доходність активів накопичувальної системи.

Шляхи вирішення ключової задачі впровадження накопичувальної системи пенсійного забезпечення як відстоювання економічних і соціальних інтересів її вкладників.

Учасники засідання визначили, що основною метою запровадження накопичувальної системи – є посилення до складових накопичувальної системи державного пенсійного страхування та критеріїв, за досягнення яких можливе функціонування другого рівня системи пенсійного забезпечення в Україні.

27 лютого 2020 року у м. Львів Комітетом проведено засідання «круглого столу» на тему: «Сучасний стан українських профспілок».

Учасники «круглого столу» обговорили існуючий стан розвитку профспілкового руху в Україні та перспективи його перезавантаження, напрями здійснення реформування і кодифікації трудового законодавства, вплив децентралізаційних процесів на реформи у соціально-трудої сфері.

28 лютого 2020 року у навчально-реабілітаційному центрі «Джерело» (м. Львів) Комітетом проведено засідання «круглого столу» на тему: «Надання соціальних послуг на прикладі реабілітаційних центрів».

Під час цього заходу було презентовано результати діяльності Львівської міської ради у сфері соціального захисту населення та особливості роботи Центру. Учасники «круглого столу» обговорили існуючий рівень організації та якості надання послуг реабілітаційними центрами в Україні, а також можливі шляхи поширення напрацювань і здобутків Центру «Джерело» під час створення нових та вдосконалення уже існуючих подібних центрів в Україні.

28 лютого 2020 року у Львівському центрі надання послуг учасникам бойових дій було проведено «круглий стіл» на тему: «Соціальний захист та умови реабілітації учасників бойових дій – реалії та очікування»,

Учасники «круглого столу» обговорили спектр послуг (інформаційних, соціальних, психологічних та юридичних), які можуть отримати учасники бойових дій та їх сім'ї у подібних центрах, а також міські програми соціального захисту бійців АТО та членів їхніх сімей.

11 березня 2020 року проведено слухання у Комітеті на тему: «Стан погашення заборгованості з виплати заробітної плати».

За результатами обговорення тематики слухань та опрацювання наданих учасниками заходу матеріалів і пропозицій Комітетом напрацьовано та схвалено низку рекомендацій Кабінету Міністрів України, міністерствам, центральним та місцевим органами виконавчої влади, зокрема Уряду України рекомендовано:

- забезпечити підготовку з урахуванням позицій сторін соціального діалогу та подання до Верховної Ради України низки законопроектів щодо посилення захисту прав працівників на своєчасну та в повному обсязі виплату заробітної плати;

- створити при Кабінеті Міністрів України антикризовий комітет щодо вирішення проблеми заборгованості з виплати заробітної плати із включенням до його складу народних депутатів України – членів Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів;

- забезпечити розробку і запровадження Національної програми стратегічного розвитку промислового комплексу та відповідних галузевих програм, які б передбачали системну реалізацію заходів з розвитку окремих галузей: авіаційно-космічної, енергетичної, сільгоспмашинобудування та оборонно-промислового комплексу, з метою створення умов для забезпечення своєчасної виплати заробітної плати та ефективної роботи підприємств промислового комплексу;

- провести службові розслідування в центральних та місцевих органах виконавчої влади щодо ефективності їх роботи із забезпечення своєчасності виплати заробітної плати на підприємствах, в установах і організаціях, що знаходяться у сфері їх управління, та поінформувати Верховну Раду України про вжиті санкції до керівників державних органів, які допустили виникнення чи зростання заборгованості з виплати заробітної плати.

- розглянути питання щодо кадрових змін керівного складу працівників державних підприємств-боржників із заробітної плати та притягнення до відповідальності посадових осіб цих підприємств за невиконання зобов'язань із забезпечення своєчасної виплати зарплати;

- вжити термінових заходів, спрямованих на вирішення проблеми заборгованості з виплати заробітної плати працівникам підприємств, установ

і організацій, що знаходяться у сфері управління центральних органів виконавчої влади;

- забезпечити фінансування видатків на оплату праці працівників галузей бюджетної сфери в повному обсязі згідно з вимогами законодавства;
- відновити діяльність Комісії з питань погашення заборгованості з заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат, здійснивши оновлення її складу, та забезпечити контроль за систематичністю проведення її засідань і виконання рішень тощо.

12 березня 2020 року Комітет провів «круглий стіл» на тему: «Інклюзивна платформа в Україні: реалії, виклики, майбутнє».

У заході взяли участь народні депутати України-члени Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів, заступник Міністра соціальної політики України Віталій Музиченко, заступник директора Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) Любов Ріяко, керівник Фонду соціального захисту інвалідів Антоніна Сіроштан, головний міжнародний експерт Проекту Європейського Союзу «Право-Justice» Анна Адамска-Галант, представників регіональних громадських організацій, що захищають інтереси людей з інвалідністю.

Мета заходу – перезапустити систему інклюзивної платформи, що включає інформаційну, транспорту, архітектурну доступність, доступ до медичних, освітніх, соціальних та інших послуг.

Спільно з представниками громадських організацій, що опікуються захистом людей з інвалідністю, говорили про існуючі проблеми, шляхи їх вирішення та консолідацію зусиль усіх сторін процесу, надали пропозиції щодо удосконалення нормативної бази тощо.

Головний міжнародний експерт проекту Європейського Союзу «Право-Justice» Анна Адамска-Галант розповіла про моніторинг судів в Україні, більшість з яких є недоступними для маломобільних людей.

Заступник Міністра соціальної політики України зазначив, що «інклюзивність з точки зору доступності - можливість потрапити до певного архітектурного об'єкту, пересуватися вільно вулицями міста. Ми говоримо про доступність транспорту. Але користувачами цього є не тільки особи з інвалідністю, є мами й тата з візочками, є люди, які тимчасово втрачають працездатність і т.д. Тому фокусуватися потрібно на тому, що проблема є фактично для всього суспільства. Ми не можемо також забувати про інклюзивність в освітньому й культурному житті. Основна наша ціль - це надання особі з інвалідністю повноцінної своєї реалізації, зокрема працевлаштування і розуміння своєї потреби для суспільства і для держави. Це буде одним із пріоритетів роботи Уряду».

Кожен з представників громадських організацій, що опікуються захистом людей з інвалідністю, озвучили проблеми у конкретному регіоні, хоча більшість із них спільна. Це – недоступність до публічних місць,

недостатня державна фінансова підтримка ГО, соціальні гарантії та правова допомога тощо. Тут спільно шукали шляхи розв'язання проблем щодо страхування осіб з інвалідністю, які їдуть за кордон, адже його отримати можуть не всі, а ті, хто має третю групу. Власне, інваліди першої і другої, а також особи старше 60 років з інвалідністю позбавлені такої можливості. Голів ГОІ турбували питання фізкультурно-оздоровчої реабілітації, судового захисту, інклюзивної освіти для осіб з порушенням слуху і зору тощо.

Голова Всеукраїнської громадської організації інвалідів «Правозахисна спілка інвалідів» Олександр Вознюк представив свою Концепцію реалізації інклюзивної платформи в Україні. Серед іншого ним запропоновано розробити «Єдине вікно для осіб з інвалідністю» (програмне забезпечення), щоб впровадити систему ведення обліку осіб, даних про соціальні послуги, яких вони потребують, реально наданих послуг, запланованих та витрачених бюджетних коштів тощо.

Більшість озвучених проблем і пропозицій члени Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів взяли до уваги для врахування в подальшій роботі.

27 квітня 2020 року відбулася робоча зустріч Голови Комітету соціальної політики та захисту прав ветеранів Третякової Г.М. та Міністра соціальної політики України Лазебної М.В., на якій обговорено питання запровадження системи накопичувального пенсійного страхування.

Під час дискусії виділено низку пріоритетних питань, які потребують узгодження, а саме:

- модель накопичувальної системи та її архітектура;
- учасники системи;
- розмір внесків та джерела їх виплати;
- повноваження регулятора;
- гарантії збереження накопичень;
- зменшення податкового навантаження як на найманих працівників так і на роботодавців, як мотивація.

Результатом робочої зустрічі стало досягнення домовленості щодо проведення в Україні пенсійної реформи, в рамках якої планується впровадження системи, яка дозволить працюючому громадянину самостійно вносити кошти і накопичувати їх протягом трудової діяльності. Запровадження такої програми «другої пенсії» можливе вже з січня 2021 року.

7 травня 2020 року відбулася робоча нарада народних депутатів – членів Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів з представниками Міністерства у справах ветеранів України.

У зустрічі від Комітету взяли участь Голова Комітету – Третякова Г.М., перший заступник Голови Комітету – Цимбалюк М.М., голова підкомітету з питань соціального захисту прав ветеранів Комітету

Остапенко А.Д. Від Міністерства у справах ветеранів України взяли участь Перший заступник Міністра – Порхун О.В. та радник Міністра – Татаркін К.О.

12 травня 2020 року відбулася робоча зустріч Голови Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Третякової Г.М., заступника Голови Комітету Королевської Н.Ю., Міністра соціальної політики України Лазебної М.В. та представників роботодавців та профспілок, на якій обговорено питання запровадження системи накопичувального пенсійного страхування.

Учасниками зустрічі було зауважено, що постійне відкладання старту другого рівня пенсійної реформи вже спричинило значні негативні наслідки – тільки за рахунок коштів, які можна було накопичити за останні 10 років, пенсіонери отримували б виплати в середньому на 17% більші, ніж ті пенсії, що їм виплачують з першого рівня сьогодні. На додачу було втрачено можливість інвестувати в українську економіку накопичених пенсійних коштів на суму еквівалентну понад 7 млрд. дол. США (яка є співставною з обсягом позик, наданих Україні МВФ за цей період). Отримане при цьому економічне зростання відповідало б не тільки інтересам пенсіонерів, а й усіх верств населення, бізнесу і держави.

Під час обговорення пріоритетних напрямків запровадження пенсійної реформи виокремлено роль балансу у обов'язковості/необов'язковості накопичувальної системи пенсійного забезпечення, як додатковий ресурс для гідного життя кожного українця.

Представники професійних спілок, організацій роботодавців та професійних асоціацій зазначили: «Ми готові підтримувати зусилля Уряду та Міністерства соціальної політики України, спрямовані на запровадження другого рівня пенсійної системи на основі запропонованої Міністерством моделі з тим, щоб можливість повноцінної участі в ній була надана громадянам України не пізніше 2021 року».

Результатом робочої зустрічі стало досягнення домовленості щодо проведення в Україні пенсійної реформи, в межах якої планується впровадження системи, яка дозволить працюючому громадянину самостійно вносити кошти і накопичувати їх протягом трудової діяльності. Запровадження такої програми «другої пенсії» можливе вже з січня 2021 року.

11 червня 2020 року відбулося спільне засідання Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій та Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів.

У засіданні взяли участь народні депутати України, Міністр соціальної політики України Лазебна М.В., т.в.о. Міністра освіти і науки України Мандзій Л.С., заступник Міністра охорони здоров'я України Микичак І.В.,

представники Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини за дотримання прав дитини та сім'ї, міжнародних благодійних організацій, керівники спеціалізованих закладів освіти та оздоровлення дітей з Миколаївської, Вінницької, Сумської, Львівської, Черкаської областей України, а також представники громадськості.

Під час засідання була розглянута інформація органів виконавчої влади щодо доцільності повернення дітей, які навчаються в спеціальних закладах загальної середньої освіти, в родини на період загальнонаціонального карантину, а також питання соціального захисту таких дітей в цей період.

24 червня 2020 року відбулася робоча нарада членів Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів з Першим заступником Міністра у справах ветеранів України Порхуном О.В.

У нараді взяли участь Голова Комітету Третякова Г.М., голова підкомітету з питань соціального захисту прав ветеранів Остапенко А.Д., заступник начальника юридичного управління Міністерства у справах ветеранів України Павловський А.Б., а також керівник громадської організації «Ветеранська справа» Кисельов О.В.

Зустріч відбулася в конструктивному та продуктивному форматі. Зокрема, був заслуханий звіт про хід виконання Плану діяльності Міністерства у справах ветеранів України на 2020 рік, однією із основних цілей якого є допомога держави в поверненні ветеранів війни до звичного життя в суспільстві.

Учасники зустрічі обмінялися думками щодо системного вшанування та відзначення захисників України та її кордонів. Крім того, обговорювалася можливість спрощення отримання компенсацій ветеранами війни шляхом створення відповідного електронного реєстру.

06 липня 2020 року проведено спільний із Посольством Республіки Словенія в Україні «круглий стіл» на тему: «Захист прав людей похилого віку».

Під час засідання «круглого столу», в якому взяли участь народні депутати України, Надзвичайні і Повноважні Посли Республіки Словенія в Україні, Південно-Африканської Республіки в Україні, Аргентинської Республіки, експерт ООН з питань прав людей похилого віку, представники Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців в Україні, центральних органів виконавчої влади, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Пенсійного фонду України, сторін соціального діалогу, наукових установ, громадських організацій, ЗМІ тощо, обговорювались питання щодо тенденції старіння населення Землі та залучення людей поважного віку до участі у загальнонаціональних державних програмах для створення щасливого та толерантного суспільства в кожній з країн світу.

Зокрема, розглядався досвід багатьох країнах світу, в яких люди поважного віку якнайдовше намагаються вести активний спосіб життя, займаються спортом, подорожують, беруть активну участь в суспільному житті та наголошувалось, що завдання держави - розробляти та впроваджувати програми щодо адаптації та підвищення якості життя людей поважного віку.

10 липня 2020 року заступник Голови Комітету Струневич В.О. взяв участь у засіданні Міжвідомчої робочої групи з оцінки ефективності впровадження та шляхів подальшої побудови Єдиної інформаційно-аналітичної системи управління соціальною підтримкою населення України (E-SOCIAL).

Вагоме місце у роботі Комітету за період третьої сесії Верховної Ради України IX скликання займав розгляд і аналіз звернень громадян, громадських та профспілкових організацій, опрацювання запитів на інформацію.

За звітний період у Комітеті опрацьовано **6524** звернення, у тому числі 48 звернень народних депутатів України, 14 запитів народних депутатів України та 818 звернень громадян.

Відповідно до статті 223¹ Регламенту Верховної Ради України, статті 23¹ Закону України «Про звернення громадян» Комітет розглянув **2 електронні петиції**: Чебана Сергія Петровича з вимогою не розглядати проект Закону України «Про працю» (реєстр. № 2708) та Третьякова Павла Олександровича з проханням (вимогою) не розглядати проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо окремих питань діяльності професійних спілок» (реєстр. № 2681).

На виконання Закону України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 № 2939-VI і Розпорядження Голови Верховної Ради України "Про забезпечення виконання Закону України "Про доступ до публічної інформації" від 11 травня 2011 р. № 393, в Єдиній базі запитів на інформацію Верховної Ради України **опрацьовано 16 запитів на публічну інформацію, направлених до секретаріату Комітету відповідно до предмету відання.**

Питання організаційного забезпечення секретаріатом законотворчої, інформаційної та іншої фахової діяльності Комітету регулярно розглядалися на нарадах працівників секретаріату.